اخبار

تصمیم تارتار در مقابل طغیان ستاره پرسپولیس

محمودی از تمرینات گروهی کنار گذاشته شد

ستاره جوان پرسپولیس که بعد از دیدار با فجرسپاسی شیراز در رقابت‌های لیگ برتر حاشیه‌ساز شده بود توسط سرمربی این تیم جریمه شد.

به گزارش ایرنا، تمرینات تیم فوتبال پرسپولیس پس از سه روز تعطیلی، امروز از سر گرفته شد تا سرخ‌پوشان خود را برای ادامه رقابت‌های لیگ برتر آماده کنند.

پرسپولیس در آخرین دیدار خود پیش از تعطیلات فیفادی، در چارچوب هفته دوازدهم لیگ برتر با نتیجه ۲ بر یک مغلوب فجرسپاسی شیراز شد تا با شرایطی نامطلوب وارد تعطیلات شود. پس از این مسابقه با تصمیم کادر فنی، تمرینات سرخ‌پوشان به مدت سه روز تعطیل شد.

نخستین جلسه تمرینی پرسپولیس در شرایطی برگزار شد که با توجه به حواشی رخ‌داده از سوی امیرحسین محمودی بازیکن جوان پرسپولیس، بعد از دیدار با این تیم با فجرسپاسی، این بازیکن ۱۹ ساله با نظر مهدی تارتار سرمربی قرمزها جدا از سایر بازیکنان به صورت انفرادی تمرین کرد.

باید منتظر ماند و دید باشگاه پرسپولیس و کادرفنی سرخ‌پوشان در خصوص این بازیکن چه تصمیمی خواهند گرفت.

تقویت استقلال برای نیم‌فصل کلید خورد

سهراب در کدام پست بازیکن می‌گیرد

تیم فوتبال استقلال با پایان محرومیت نقل‌وانتقالاتی در نیم‌فصل علاوه بر اضافه شدن دو خرید قبلی به دنبال جذب نفرات مورد نظر سهراب بختیاری‌زاده برای تقویت نقاط ضعف تیم است.

به گزارش مهر، تیم فوتبال استقلال فصل جاری رقابت‌های لیگ برتر و لیگ نخبگان آسیا را در شرایطی آغاز کرد که به دلیل بسته بودن پنجره نقل‌وانتقالاتی، امکان جذب بازیکن جدید و اضافه کردن نفرات تازه به ترکیب خود را نداشت.

بر همین اساس آبی‌پوشان تا پایان نیم‌فصل نخست اجازه جذب بازیکن نخواهند داشت و در نیم فصل دوم محمد خلیفه و بهرام گودرزی که پیش از این به خدمت استقلال درآمده بودند به جمع شاگردان سهراب بختیاری‌زاده اضافه خواهند شد.

در همین حال سهراب بختیاری‌زاده تاکید کرده است که استقلال در نیم‌فصل تقویت خواهد شد اما قرار نیست تغییرات گسترده‌ای در ترکیب این تیم صورت بگیرد.

بر اساس برنامه سرمربی آبی‌پوشان جذب بازیکن جدید تنها در پست‌هایی انجام خواهد شد که استقلال در آن‌ها نیاز به تقویت داشته باشد و نفرات مورد نظر کادر فنی برای این منظور به خدمت گرفته خواهند شد.

استقلال در حال حاضر تنها تیم بدون شکست لیگ برتر در فصل جاری محسوب می‌شود و بختیاری‌زاده امیدوار است شاگردانش بتوانند روند مطلوب خود را در ادامه رقابت‌ها حفظ کنند و علاوه بر مسابقات داخلی، در دیدارهای آسیایی نیز به نتایج قابل قبولی دست یابند.

بررسی سرخابی‌های آخرین لیست امیر

استقلال ۷، پرسپولیس ۳؛ فاصله دو رقیب در تیم ملی

آبی‌ها با هفت نماینده در فهرست ۲۹ نفره امیر قلعه‌نویی رکورددار شدند، اما سهم پرسپولیس از اردوی جدید تیم ملی تنها سه بازیکن است؛ تفاوتی که تصویری از شرایط متفاوت دو رقیب سنتی در مقطع فعلی ارائه می‌دهد.

بررسی اسامی نشان می‌دهد استقلال در خطوط مختلف، به‌ویژه در بخش دفاعی، حضور پررنگی دارد؛ اما در فهرست پرسپولیس، نام چند بازیکن مورد انتظار دیده نمی‌شود و برخی غیبت‌ها نیز به دلیل مصدومیت یا شرایط فنی قابل بررسی است

انتشار فهرست ۲۹ نفره تیم ملی فوتبال ایران برای فیفادی پیش رو، یک مقایسه جالب میان دو قطب سنتی فوتبال ایران به همراه داشت؛ استقلال با هفت بازیکن بیشترین سهم را در جمع ملی‌پوشان دارد، اما پرسپولیس تنها سه نماینده در فهرست امیر قلعه‌نویی می‌بیند. اختلافی که در شرایط فعلی دو تیم، نمی‌توان به‌سادگی از کنار آن عبور کرد. آبی‌ها با تکیه بر عملکرد بازیکنان خود در هفته‌های اخیر، بخش قابل‌توجهی از فهرست تیم ملی را به خود اختصاص داده‌اند، در حالی که پرسپولیس برخلاف انتظارات، نمایندگان کمتری نسبت به اردوی قبلی دارد.

به گزارش خبرآنلاین، البته این تفاوت تنها به تعداد بازیکنان دعوت‌شده محدود نمی‌شود. بررسی اسامی نشان می‌دهد استقلال در خطوط مختلف، به‌ویژه در بخش دفاعی، حضور پررنگی دارد؛ اما در فهرست پرسپولیس، نام چند بازیکن مورد انتظار دیده نمی‌شود و برخی غیبت‌ها نیز به دلیل مصدومیت یا شرایط فنی قابل بررسی است.

استقلال؛ صدرنشین رقابت ملی‌پوش‌ها

حبیب فرعباسی، حسین گودرزی، سامان فلاح، عارف آقاسی، امیرمحمد رزاقی‌نیا، صالح حردانی و اسماعیل قلی‌زاده هفت بازیکن استقلال هستند که از سوی امیر قلعه‌نویی به اردوی تیم ملی بزرگسالان دعوت شده‌اند. در کنار این نفرات، محمدمهدی قایدی نیز در فهرست تیم ملی امید قرار گرفته و رستم آشورماتوف باید برای همراهی تیم ملی ازبکستان راهی اردوی کشورش شود. به این ترتیب، استقلال در مجموع هشت بازیکن ایرانی در اردوهای ملی و یک نماینده در تیم ملی ازبکستان خواهد داشت؛ آماری که نشان می‌دهد بخش مهمی از داشته‌های سهراب بختیاری‌زاده در روزهای تعطیلی لیگ در اختیار تیم‌های ملی قرار می‌گیرد.

نکته قابل توجه اینکه استقلال پیش از آغاز فصل با محدودیت در جذب بازیکن مواجه بود، اما بازیکنان موجود در ترکیب این تیم توانسته‌اند عملکردی داشته باشند که مورد توجه کادرهای فنی تیم‌های ملی قرار بگیرد. هفت دعوت‌شده به تیم ملی بزرگسالان، دستاوردی است که جایگاه استقلال را در این مقطع از فصل برجسته می‌کند.

خط دفاع استقلال زیر ذره‌بین قلعه‌نویی

یکی از مهم‌ترین نکات فهرست جدید تیم ملی، حضور پرتعداد بازیکنان دفاعی استقلال است. حسین گودرزی، سامان فلاح، عارف آقاسی و صالح حردانی در کنار حبیب فرعباسی، دروازه‌بان این تیم، در فهرست قلعه‌نویی قرار گرفته‌اند. رستم آشورماتوف نیز به اردوی تیم ملی ازبکستان دعوت شده تا مجموعه‌ای از عناصر دفاعی استقلال در روزهای پیش رو در اردوهای ملی حضور داشته باشند. این اتفاق را می‌توان نشانه‌ای از توجه به عملکرد دفاعی استقلال در هفته‌های اخیر دانست. آبی‌ها طبق آمار ارائه‌شده، تاکنون تنها پنج گل در لیگ برتر دریافت کرده‌اند و هنوز شکستی را تجربه نکرده‌اند. چنین آماری طبیعتاً می‌تواند عملکرد مدافعان و دروازه‌بان این تیم را در کانون توجه قرار دهد.

در واقع، استقلال تنها در تعداد ملی‌پوشان برتری ندارد؛ بلکه بخش مهمی از این سهم به بازیکنان خط دفاعی اختصاص یافته است. موضوعی که می‌تواند تأییدی بر عملکرد ساختار دفاعی این تیم در فصل جاری باشد. البته تمام بازیکنان استقلال که می‌توانستند در فهرست تیم ملی قرار بگیرند، به اردو دعوت نشده‌اند. محمدحسین اسلامی یکی از نفراتی است که در هفته‌های اخیر نمایش قابل قبولی داشته و می‌توانست در جمع ملی‌پوشان باشد. روزبه چشمی نیز با توجه به تجربه و توانایی‌های فنی‌اش از گزینه‌های احتمالی محسوب می‌شد، هرچند شرایط جسمانی و احتمال وجود مصدومیت‌های جزئی می‌تواند در دعوت نشدن او تأثیرگذار بوده باشد.

پرسپولیس؛ فقط سه سهمیه در فهرست ۲۹ نفره

در سوی مقابل، پرسپولیس تنها سه بازیکن در فهرست جدید تیم ملی دارد؛ پیام نیازمند، محمدمهدی زارع و محمدمهدی محبی نفراتی هستند که باید در تورنمنت بصره تیم ملی را همراهی کنند. این در حالی است که در فیفادی قبلی چهار بازیکن از پرسپولیس در اردوی تیم ملی حضور داشتند و با وجود اینکه علی علیپور از جمع دعوت‌شدگان قبلی کنار رفت، انتظار می‌رفت برخی دیگر از بازیکنان این تیم به فهرست جدید اضافه شوند. دانیال ایری و مجید عیدی از جمله نفراتی بودند که با توجه به شرایط و عملکردشان در هفته‌های اخیر، شانس دعوت به تیم ملی را داشتند، اما نامی از آنها در فهرست قلعه‌نویی دیده نمی‌شود.

محمد خدابنده‌لو نیز به دلیل مصدومیت این فیفادی را از دست داده است؛ بازیکنی که با توجه به فرم اخیرش می‌توانست یکی از گزینه‌های دعوت باشد. محمدحسین کنعانی‌زادگان دیگر غایب مصدوم پرسپولیس است، هرچند با توجه به رویکرد جوان‌گرایانه در فهرست جدید، مشخص نیست حتی در صورت آمادگی جسمانی نیز در برنامه قلعه‌نویی قرار می‌گرفت یا خیر.

نیازمند؛ فرصت تازه برای شماره یک پرسپولیس

در میان سه نماینده پرسپولیس، پیام نیازمند شرایط ویژه‌ای دارد. دروازه‌بان باتجربه سرخ‌ها که در فیفادی مهرماه و دیدار مقابل روسیه یک نیمه فرصت بازی پیدا کرد و نمایش خوبی داشت، این بار شانس زیادی برای حضور در ترکیب اصلی تیم ملی دارد. دعوت نشدن علیرضا بیرانوند و سیدحسین حسینی باعث شده رقابت دروازه‌بانی شکل متفاوتی پیدا کند. حبیب فرعباسی و محمد خلیفه دیگر گلرهای دعوت‌شده هستند، اما با توجه به عملکرد نیازمند در اردوی قبلی، انتظار می‌رود او در تورنمنت بصره فرصت بیشتری برای بازی داشته باشد و حتی به‌عنوان دروازه‌بان اول تیم ملی به میدان برود.

علیپور، ایری و عیدی؛ سه غایب قابل توجه

دعوت نشدن علی علیپور چندان دور از انتظار نبود. مهاجم پرسپولیس که در دیدار اخیر برابر فجرسپاسی با اعتراض هواداران روبه‌رو شد و در پنج مسابقه گذشته لیگ برتر موفق به گلزنی نشده، در شرایط فنی مطلوبی قرار ندارد. از سوی دیگر، سیاست جوان‌گرایی قلعه‌نویی نیز می‌تواند در کنار گذاشته شدن مهاجم ۳۱ ساله سرخ‌ها نقش داشته باشد. دانیال ایری و مجید عیدی اما دو غایب دیگری هستند که دعوت نشدنشان می‌تواند محل بحث باشد. ایری در فیفادی قبلی به دلیل حضور در تیم ملی امید و همراهی این تیم در بازی‌های آسیایی ناگویا در فهرست بزرگسالان قرار نداشت، اما پس از حضور در ترکیب پرسپولیس و تجربه چند بازی ثابت، انتظار می‌رفت بار دیگر مورد توجه قرار بگیرد. مجید عیدی نیز با توجه به عملکردش در لیگ برتر یکی از گزینه‌های احتمالی برای نخستین دعوت ملی به شمار می‌رفت. نکته جالب اینکه در پست دفاع راست تنها دو بازیکن به تیم ملی دعوت شده‌اند و با وجود مصدومیت رامین رضاییان، بازیکن دیگری به جای او در فهرست قرار نگرفته است.

در مقابل، محمدمهدی محبی بار دیگر به تیم ملی دعوت شد؛ اتفاقی که با توجه به برخی گمانه‌زنی‌ها درباره احتمال کنار گذاشته شدن او، قابل توجه است. محبی در فیفادی قبلی مقابل ازبکستان و روسیه در ترکیب اصلی قرار گرفت، اما در دیدار با روسیه بین دو نیمه تعویض شد. پس از آن مسابقه، اظهارات قلعه‌نویی درباره احتمال دعوت نشدن برخی بازیکنان ضعیف در اردوهای بعدی، این تصور را ایجاد کرد که محبی نیز ممکن است از فهرست کنار گذاشته شود. با این حال، عملکرد اخیر او در پرسپولیس و تأثیرگذاری در گل‌های این تیم، ظاهراً جایگاهش را حفظ کرده است.

محمودی؛ نه در تیم ملی بزرگسالان، نه در امید

یکی دیگر از غایبان پرسپولیس امیرحسین محمودی است؛ بازیکنی که پس از اظهارات حاشیه‌ساز خود در پی شکست برابر فجرسپاسی، نامش بیش از گذشته مطرح شد. او در فهرست تیم ملی بزرگسالان قرار نگرفته و در عین حال نامی از وی در جمع دعوت‌شدگان تیم ملی امید نیز دیده نمی‌شود. این اتفاق در شرایطی رخ داده که پیش از این نیز درباره حضور او در تیم ملی بزرگسالان، پس از پشت کردن به پیراهن تیم امید، بحث‌هایی مطرح شده بود. حالا غیبت در هر دو فهرست می‌تواند شرایط این بازیکن جوان را پیچیده‌تر کند؛ به‌خصوص اگر باشگاه نیز در قبال حواشی اخیر تصمیم انضباطی بگیرد.

تعطیلاتی که برای استقلال چندان آرام نیست

دعوت هفت بازیکن استقلال به تیم ملی بزرگسالان، در کنار یک بازیکن در تیم امید و آشورماتوف در اردوی ازبکستان، یک مسئله مهم را پیش روی سهراب بختیاری‌زاده قرار می‌دهد. سرمربی استقلال در تعطیلات پیش رو نمی‌تواند تمام نفرات اصلی خود را در اختیار داشته باشد و باید تمرینات تیم را با غیبت بخش مهمی از ترکیب دنبال کند. از سوی دیگر، ملی‌پوشان استقلال نیز احتمالاً در روزهای آینده تمرینات و مسابقات فشرده‌ای را تجربه خواهند کرد. استفاده قلعه‌نویی از نفرات دعوت‌شده و حضور احتمالی بازیکنان استقلال در ترکیب تیم‌های ملی، می‌تواند فشار مسابقات را برای آنها افزایش دهد؛ موضوعی که در ادامه لیگ برتر و لیگ نخبگان آسیا اهمیت بیشتری پیدا خواهد کرد. در چنین شرایطی، بختیاری‌زاده باید برنامه تمرینی خود را به شکلی تنظیم کند که غیبت ملی‌پوشان، روند آماده‌سازی و کارهای تاکتیکی استقلال را مختل نکند. حفظ آمادگی نفرات باقی‌مانده و هماهنگی دوباره تیم پس از بازگشت ملی‌پوشان، از مهم‌ترین چالش‌های پیش روی کادر فنی آبی‌ها خواهد بود.

چرا قلعه امیر «نو» شد؟

درپسِ پرده خبرهایی هست!

به نظر می‌رسد امیر قلعه‌نویی بالاخره تسلیم منتقدان شده و حتی برای یک اردو، قلم قرمز روی بازیکنان باتجربه کشیده است.

به گزارش ایرنا، با تعویق جام ملت‌های آسیا، گروهی بر این عقیده‌اند که امیر قلعه‌نویی یک سال فرصت دارد تا پروژه جوانگرایی و تغییر نسل را انجام بدهد و تیمی متشکل از ستاره‌های جوان و مهره‌های باتجربه بسازد. اتفاقی که برخی منتقدان از مدت‌ها قبل منتظرش بودند و شاید کمی دیر، اما در لیست جدید امیر قلعه‌نویی شاهد آن هستند.

بازیکنان باتجربه‌ای نظیر مهدی طارمی، علیرضا بیرانوند، شجاع خلیل‌زاده، علیرضا جهانبخش و احسان حاجی‌صفی راهی به اردوی تیم ملی پیدا نکرده‌اند. اتفاقی که برای اولین بار در سال‌های اخیر رخ داده و باعث شده تا بازیکنان جوان نیز پیراهن تیم ملی را بر تن کنند و حداقل در تورنمنت بصره تجربه‌ای بیندوزند.

جوانگرایی ابزار می‌خواهد و این اعتقاد همیشه وجود دارد که سن، یک عدد است و در هیچ کجای جهانِ فوتبال، بازیکن مسن اما آماده را از تیم‌های ملی کنار نمی‌گذارند. مثلاً شما به احسان حاجی‌صفی نگاه کنید؛ بدون شک یکی از بهترین بازیکنان لیگ در هفته‌ها و ماه‌های اخیر است. آیا بازیکنی که در ۳۷ سالگی، همچنان می‌درخشد، به بهانه جوانگرایی باید از تیم ملی دور بماند؟

این توضیح، درباره مهدی طارمی هم صدق می‌کند. آیا ما بازیکنِ جوانی داریم که حتی ۵۰ درصد از توانایی‌های مهاجم ۳۴ ساله الوصلِ را داشته باشد؟ قطعا، پاسخ منفی است. بنابراین گذر از نامِ طارمی کمی عجیب و قابل تأمل است. به‌خصوص که صرف‌نظر از کسری طاهری که درخشش در لیگ برتر را آغاز کرده، دیگر مهاجم جوان و قابلی نداریم که بتواند خط حمله تیم ملی در سال‌های آینده را بیمه کند. شجاع خلیل‌زاده هم چنین شرایطی را داراست. او یکی از بهترین مدافعان لیگ برتر در سال‌های اخیر محسوب می‌شود. اینکه بخواهیم، تنها به این بهانه که او ۳۷ سال دارد، از نامش بگذریم، کمی عجیب است. همین حالا در دنیای فوتبال، هستند بازیکنانی که نزدیک به ۴۰ سال دارند، اما در تیم‌های ملی کشورشان بازی می‌کنند و البته تأثیرگذار هم هستند.

در خط دروازه نیز، علیرضا بیرانوند تقریباً بی‌رقیب است و البته موضوعِ مصدومیت، در توضیحِ عدم دعوت از او ارائه شده است. دروازه‌بانِ سابق تراکتور، قطعاً به اردو باز خواهد گشت؛ چرا که منتقدان، چنین نظری ندارند که بیرانوند در مقطع فعلی باید از تیم ملی کنار برود.

به نظر می‌رسد امیر قلعه‌نویی بالاجبار، قلم قرمز روی بازیکنان باتجربه کشیده است. اتفاقی که شاید نباید رخ می‌داد؛ چرا که لیگ ایران در ساخت و پرورش بازیکنان جوان، آنچنان که باید کارآمد نیست و به قول معروف، همچنان دود از کنده بلند می‌شود.

این ضرب‌المثل را می‌توان درباره احسان حاجی‌صفی، علیرضا بیرانوند، شجاع خلیل‌زاده و مهدی طارمی به‌کار برد. بازیکنانی که فاصله بسیاری با جانشین‌های جوانِ خود دارند و تنها به‌دلایلی خاص، از تیم ملی دور مانده‌اند.

عدم دعوت از بازیکنان باتجربه، فقط به دلیل حضور جوان‌ها و تغییر نسل نیست. در پسِ پرده، اتفاقاتی رخ داده که باعث شده تا این بازیکنان باتجربه، جایی در فهرست امیر قلعه‌نویی نداشته باشند. شاید چند روز دیگر، از دلایل این اتفاق پرده برداریم و شاید هم.... گذر زمان پرده‌ها را کنار خواهد زد و همه چیز را مشخص خواهد کرد. مختصر و مفید؛ بدانید که دلیلِ دعوت نشدنِ این بازیکنان، ماجراهایی دارد.

خبر

سامان کفش‌هایش را آویخت

خداحافظی بزرگ از تیم ملی ایران!

هافبک باتجربه فوتبال ایران پس از ۹ سال حضور در تیم ملی، با انتشار پیامی احساسی به دوران ملی خود پایان داد.

به گزارش ورزش سه، در خبری قابل انتظار سامان قدوس سرانجام پیام خداحافظی خود از بازیهای ملی را در خروجی صفحه شخصی خود در اینستاگرام قرار داد تا یکی از مشهورترین بازیکنان چند سال اخیر فوتبال ایران کفش‌های خود در عرصه ملی را بیاویزد و از این رقابت‌ها کنار برود. او این تصمیم را بعد از جام جهانی گرفته بود و در اردوی قبلی تیم ایران هم حضور نداشت.

بازیکن باشگاه اتحاد کلبا امارات که از سال ۲۰۱۷ پیراهن تیم ملی ایران را بر تن داشت، با اشاره به خاطرات، افتخارات و تجربه‌هایش در این سال‌ها، اعلام کرد که این تصمیم یکی از دشوارترین تصمیم‌های زندگی‌اش بوده است.

زمزمه حضور سامان در تیم ملی بعد از جام جهانی ۲۰۱۴ به وجود آمد. زمانی که او در لیگ سوئد حضور داشت و حتی از شانس دعوت به این تیم ملی هم برخوردار بود اما در نهایت حضورش در فوتبال ایران در آستانه جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه رقم خورد.

قدوس در این مدت پیراهن اوسترشوندس سوئد، برنتفورد انگلیس و آمیان فرانسه را هم برتن کرد و به خصوص در دوره حضور در لیگ برتر و لوشامپیونه، مشهورترین لژیونر فوتبال ایران بود. البته در دوره اسکوچیچ قدوس فرصت لازم را برای بازی در تیم ملی نداشت.

قدوس در بخشی از پیام خود نوشت که نمایندگی مردم ایران برایش معنای ویژه‌ای داشته و پوشیدن پیراهن تیم ملی را یکی از بزرگ‌ترین افتخارات زندگی‌اش می‌داند. او همچنین تاکید کرد که در تمام این سال‌ها تلاش کرده است تا چه در داخل زمین و چه خارج از آن، بهترین نماینده مردم کشورش باشد و هیچ‌گاه این مسئولیت را ساده و بدیهی تلقی نکرده است.

او در ادامه با اشاره به دشواری این مسیر، از هم‌تیمی‌ها، مربیان، کادر فنی و تمام افرادی که در این ۹ سال همراهش بودند، قدردانی کرد و نوشت حمایت و همراهی آن‌ها در روزهای خوب و سخت برایش ارزشمند بوده است.

این بازیکن تصمیم گرفته با تمرکز روی بازیهای باشگاهی و خودداری از سفر بیشتر، انرژی خود را برای درخشش در این عرصه حفظ کند و همچنین موقعیت حضور بازیکنان جدید و جوان در تیم ملی را به وجود بیاورد.

قدوس همچنین خطاب به مردم ایران تاکید کرد که مهم‌تر از همه، از مردم کشورش ممنون است که فرصت نمایندگی ایران را به او دادند. او ابراز امیدواری کرد که توانسته باشد باعث افتخار مردم ایران باشد.

این هافبک ۳۳ ساله که سابقه حضور در جام‌های جهانی ۲۰۱۸ روسیه، ۲۰۲۲ قطر و ۲۰۲۶ آمریکا، مکزیک و کانادا را دارد، در دوران حضورش در تیم ملی ۷۱ بازی انجام داد و سه گل به ثمر رساند تا تبدیل به پرسابقه‌ترین بازیکن دو ملیتی فوتبال ایران شود.

قدوس در پایان پیام خداحافظی خود نوشت: «با قلبی سرشار از قدردانی، غرور و وصف‌ناشدنی‌ترین خاطراتی که تا پایان عمر با من خواهند ماند، این فصل از زندگی‌ام را به پایان می‌رسانم. زنده باد ایران.»

به این ترتیب، یکی از چهره‌های باتجربه فوتبال ایران پس از نزدیک به یک دهه حضور در تیم ملی، تصمیم به پایان دوران ملی خود گرفت. خداحافظی قدوس در شرایطی اتفاق می‌افتد که کادر فنی تیم ملی نیز با رویکرد جوان‌گرایی، تغییرات گسترده‌ای را در فهرست بازیکنان برای تورنمنت پیش‌رو در عراق آغاز کرده است.

قدوس اولین بازیکن تیم ملی است که در دوره جدید و بعد از تعویق جام ملتها تصمیم به خداحافظی از بازیهای ملی می‌گیرد و حالا باید دید آیا بازیکنان دیگری هم به او ملحق خواهند شد یا خیر.

مدال‌آوران در انتظار فرمول جدید پاداش

پاداش قهرمانان در مسیر تغییر

اظهارات وزیر ورزش درباره ضرورت بازنگری در نظام پرداخت پاداش مدال‌آوران، ارزش‌گذاری مدال‌ها و تفاوت میان رشته های المپیکی و غیرالمپیکی را به یکی از مباحث مهم مدیریت ورزش کشور تبدیل کرده است.

به گزارش مهر، پاداش مدال آوران همواره یکی از موضوعات مورد توجه جامعه ورزش و به ویژه خودِ ورزشکاران بوده است؛ مشوقی که علاوه بر جنبه مادی، نمادی از قدردانی از سال ها تلاش، تمرین و تلاش ورزشکاران برای کسب افتخار و اهتزاز پرچم در میادین بین المللی به شمار می رود. با این حال، اینکه «آیا مدال های کسب شده در رشته های مختلف باید از ارزش و پاداش یکسانی برخوردار باشند؟»، پرسشی است که حالا با اظهارات اخیر وزیر ورزش بار دیگر مطرح شده است.

رویکرد جدید وزیر ورزش مبنی بر بازنگری در میزان پاداش ها

احمد دنیامالی در پنجمین نشست ارزیابی عملکرد کاروان ورزش ایران در بازی‌های آسیایی ناگویا، با اشاره به ضرورت بازنگری در میزان پاداش رشته های المپیکی و غیرالمپیکی تأکید کرد که ارزش مدال ها در رشته ها و مواد مختلف باید مورد بررسی قرار گیرد.

وی در این نشست اظهار داشت: «پاداش ها باید به‌گونه ای تعیین شوند که اعتبار و جایگاه رشته های المپیکی و غیرالمپیکی نیز در نظر گرفته شود. بر همین اساس، معتقدیم میزان پاداش ها باید متناسب با این تفاوت ها تعیین شود و در این زمینه کار کارشناسی صورت گیرد.»

این اظهارات نشان می دهد که وزارت ورزش در کنار بررسی نحوه تخصیص اعتبارات فدراسیون ها، به دنبال بازنگری در نظام پاداش دهی به ورزشکاران نیز هست؛ رویکردی که محور اصلی آن، ایجاد تفاوت در میزان پاداش ها بر اساس جایگاه رشته ها و ارزش مدال های کسب شده عنوان شده است.

آیا جایگاه رشته، معیار ارزش مدال است؟

بدون تردید کسب مدال در بازی های المپیک به دلیل سطح بالای رقابت ها و حضور برترین ورزشکاران جهان از اهمیت ویژه ای برخوردار است. از این حیث، توجه به جایگاه المپیکی رشته ها در تعیین مشوق های مالی می تواند یکی از معیارهای مورد بررسی باشد، اما تعمیم این نگاه به تمام نظام پاداش دهی، پرسش های دیگری را نیز به همراه دارد.

«آیا مدال طلای یک رشته غیر المپیکی که ورزشکار برای رسیدن به آن سال ها تلاش کرده، باید صرفا به دلیل المپیکی نبودن رشته از ارزش کمتری برخوردار باشد؟»، «آیا سطح رقابت، تعداد کشورهای حاضر، دشواری مسیر رسیدن به سکو و کیفیت حریفان نباید در ارزش گذاری مدال ها نقش داشته باشند؟»

واقعیت این است که المپیکی بودن یک رشته به تنهایی نمی تواند تمام ابعاد دشواری کسب مدال را مشخص کند. حتی در رشته های المپیکی نیز سطح رقابت و تعداد مدعیان در مواد مختلف متفاوت است. بنابراین اگر قرار باشد نظام پاداش دهی تغییر کند، لازم است شاخص های دقیق تری برای ارزیابی ارزش مدال ها تعریف شود.

تفاوت پاداش‌ها؛ انگیزه یا تبعیض؟

یکی از مهم ترین ملاحظات در این زمینه، تاثیر احتمالی تفاوت پاداش ها بر انگیزه ورزشکاران است. ورزشکاران رشته های مختلف، فارغ از المپیکی یا غیرالمپیکی بودن رشته خود، بخش مهمی از عمر ورزشی شان را صرف تمرین و آماده سازی می کنند و مدال آوری در هر سطح بین المللی حاصل تلاش و پشتکار آنها ست.

از سوی دیگر، نمی توان تفاوت جایگاه رویدادهای ورزشی و اهمیت مدال آوری در رقابت هایی مانند المپیک را نادیده گرفت. به همین دلیل، مسئله اصلی لزوما یکسان بودن پاداش ها نیست، بلکه تعیین معیارهایی شفاف و قابل دفاع برای تفاوت احتمالی آنها ست؛ معیارهایی که هم جایگاه رقابت ها را لحاظ کنند و هم ارزش تلاش ورزشکاران را نادیده نگیرند.

در این میان، باید مشخص شود آیا بازنگری مورد نظر وزارت ورزش تنها به تفاوت میان رشته های المپیکی و غیرالمپیکی محدود خواهد شد یا عواملی مانند سطح مسابقات، نوع مدال، تعداد شرکت کنندگان، میزان رقابت و جایگاه رویداد نیز در تعیین پاداش ها نقش خواهند داشت.

ضرورت شفافیت در نظام جدید پاداش دهی

اگر قرار است نظام پرداخت پاداش به مدال آوران تغییر کند، پیش از هر چیز باید شاخص های آن به‌صورت روشن اعلام شود تا ورزشکاران و فدراسیون ها بدانند مبنای ارزش گذاری موفقیت های ورزشی چیست.

همچنین باید مشخص شود این تغییرات از چه زمانی اجرایی خواهد شد و آیا صرفا مدال های رویدادهای آینده را شامل می شود یا در سیاست های مربوط به پاداش های بازی های آسیایی و سایر رقابت ها نیز اثرگذار خواهد بود.

بازنگری در نظام پاداش دهی می تواند فرصتی برای اصلاح سیاست های حمایتی از قهرمانان باشد اما موفقیت آن به نحوه تعریف معیارها و میزان شفافیت در اجرای آنها بستگی دارد. در نهایت، پرسش اصلی این است که وزارت ورزش چگونه می خواهد میان اهمیت مدال آوری المپیکی، جایگاه سایر رقابت های بین المللی و ضرورت حفظ انگیزه ورزشکاران رشته های مختلف تعادل برقرار کند.